

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΦΟΡΕΑΣ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΑΞΙΩΝ

5.1 1. Η πολιτική κατοχή της Ευρώπης συνίσταται κυρίως στην επιβολή επί των λαών της εκείνων των πολιτευμάτων που εξασφαλίζουν τη διαιώνιση της εξαρτήσεώς της από τους δύο ισχυρούς δεσπότες της.

2. Στην Ανατολική Ευρώπη κυριαρχούν δικτατορίες που κρατούν δέσμους τους λαούς της, με ιθύνοντες απλούς πράκτορες και τοποτηρητές των συμφερόντων της Σοβιετικής Ρωσίας, στα πλαίσια του πολιτικού ανταγωνισμού της με τον καπιταλισμό. Το όραμα όμως των λαών της Ανατολικής Ευρώπης σήμερα, δεν είναι δυστυχώς διάφορο από το αντίστοιχο της Δυτικής. Είναι το μόνιμο όνειρο του μαζάνθρωπου κάθε εποχής. Η χωρίς όρια και χωρίς σκοπό αύξηση της υλικής του ευημερίας. Έτσι, οι λαοί αυτοί δεν αγωνίζονται εναντίον της προδοτικής ηγεσίας τους με σκοπό την αποτίναξη του ζυγού και την παλινόρθωση των αξιών του εκπεσμένου μας πολιτισμού, αλλά μόνο από φθόνο προς την Δυτική καταναλωτική κοινωνία που απολαμβάνει περισσότερα υλικά αγαθά από εκείνους.

5.2 1. Στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης και μεταξύ αυτών και στην Ελλάδα, ο καπιταλισμός επέβαλε οριστικά το πολιτικό του προσωπείο. Δηλαδή την αστική δημοκρατία. Το πολιτικό αυτό καθεστώς λατρεύεται με υστερικό παραλήρημα από τα πλήθη, πρώτα απ' όλα, διότι τα τελευταία 40 χρόνια προβάλλεται και διαφημίζεται από το σύστημα σε όλους τους τόνους με μια ενορχηστρωμένη, ασφυκτική προπαγάνδα. Έτσι, ο νέος άνθρωπος σήμερα στην Ευρώπη, αφού γαλουχήθει, ανατραφεί και διαπλασθεί με τα δημοκρατικά «ιδεώδη» κι αφού καταθέσει τη σκέψη του βορά στα καταγιστικά πυρά μιας εξοντωτικής δημοκρατικής προπαγάνδας, καλείται εν συνεχείᾳ ως πολίτης να επιλέξῃ «ελεύθερα» την δημοκρατία σαν το άριστο των πολιτευμάτων. Σαν να ήταν δυνατόν κάποιος που του φόρεσαν εν αγνοίᾳ του κόκκινα γυαλιά, να μπορούσε να διακηρύξῃ ότι ο κόσμος γύρω του έχει άλλο χρώμα εκτός από κόκκινο.

2. Προπάντων όμως το πολίτευμα της δημοκρατίας λατρεύεται από τον μαζάνθρωπο διότι είναι προσαρμοσμένο στην εφήμερη και κουρασμένη μετριότητά του, δίνοντάς του την ψευδαίσθηση ότι κυβερνά. Η δημοκρατία παραχωρεί υποκριτικά και κατ' επίφαση στον μαζάνθρωπο ένα δικαίωμα με το οποίο αποκοιμίζει και καθησυχάζει την αμβλυμένη πολιτική του συνείδηση, καλλιεργώντας του την ψευδαίσθηση ότι έτσι συμμετέχει στα κοινά. Το δικαίωμα που θα

ώφειλε να ήταν γι' αυτόν εξ ορισμού και δια παντός απηγορευμένο, είναι το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

3. Με το μαγικό χαρτί της ψήφου, που του δωρίζει η δημοκρατία, ο μαζάνθρωπος της Δυτικής Ευρώπης, ο παρακμιακός κι απαίδευτος ανθρώπινος τύπος που έχει αμετάκλητα απεμπολήσει την κοινωνική του ευθύνη και τον πολιτιστικό του προορισμό και έχει θεοποιήσει τον εγωιστικό του ωφελιμισμό την ιδιοτέλεια και την ακόρεστη δίψα του υλικού κέρδους, ζητά να καθορίσει κατά τη διεφθαρμένη του θέληση τις τύχες των λαών, των εθνών και κατ' επέκταση την τύχη ολόκληρου του πολιτιστικού οικοδομήματος και της ιστορικής του προοπτικής.

4. Στην πραγματικότητα όμως ο μαζάνθρωπος δεν επιλέγει διά της ψήφου του εκείνους που θα τον κυβερνήσουν, αλλά εκείνους, που θα εκμεταλλεύτούν τον λαό, υποδαυλίζοντας με μαεστρία και δολιότητα το ανίατο πάθος του: την ακόρεστη δίψα του υλικού ωφελιμισμού. Γιατί η διαδοχή της εξουσίας στις δημοκρατικές διακυβερνήσεις, επιβάλλεται από τα εκάστοτε συμφέροντα των πολιτικών και οικονομικών κατεστημένων, εγχώριων και διεθνών, που εύκολα συμπαρασύρουν με την ισχύ και την υποκριτική προπαγάνδα τους τα ανερμάτιστα, πολιτικά απαίδευτα και πολιτιστικά εκφυλισμένα πλήθη σε περιστασιακές πλειοψηφίες.

5. Έτσι, την τύχη ενός ολόκληρου πολιτισμού και της ιστορικής του πορείας, το πολίτευμα της δημοκρατίας, την εναπόθεσε στην ψήφο του ανερμάτιστου εγωιστή, συμφεροντολόγου, μικρόψυχου, μανιακού του κέρδους και του άκρατου υλικού ωφελιμισμού, εκφυλισμένου αστού - μαζάνθρωπου των ημερών μας, που δεν έχει κανένα πολιτιστικό πεπρωμένο και που δεν θέλει να έχει κανένα ιστορικό προορισμό.

6. Η δημοκρατία εναπόθεσε την τύχη του πολιτισμού στον νεκροθάφτη του. Και δια μέσου αυτού, η τύχη του πολιτισμού αφέθηκε στα βραμερά χέρια εκείνου που επινόησε τα πολιτικά συστήματα όπου θριαμβεύει το υποπόδιό του δηλαδή ο μαζάνθρωπος, που είναι έρμαιο της παραγωγής, της κατανάλωσης και των οικονομικών ανταγωνισμών. Η τύχη του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού στα χέρια του Εβραίου δημίου του!

5.3 1. Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές θεωρούμε τη δημοκρατία σαν σύστημα ιστορικά καταδίκασμένο. Όχι μόνο γιατί αποθεώνει τον μαζάνθρωπο κι εγκαθιδρύει την παντοκρατορία του οικονομικού δόγματος στην κοινωνική και εθνική ζωή της λαϊκής κοινότητας, αλλά κυρίως γιατί δεν ανοίγει κανένα δρόμο προς την ιστορική μας δικαίωση. Η δημοκρατία δεν μας προσφέρει καμιά υπέρτερη προοπτική που να νοηματοδοτεί την υπαρξή μας, δεν οργανώνει τη ζωή της λαϊκής κοινότητας και δεν την προσανατολίζει προς Αξίες

που να εξαιρούνται διαχρονικά πάνω από το ατομικό μας πεπρωμένο. Η δημοκρατία, δεν καλλιεργεί τις πολιτιστικές αρετές.

2. Αρνούμαστε ακόμα τη δημοκρατία γιατί στηρίζεται στην θέληση των πολλών. Κι εμείς απορρίπτουμε την κυμαινόμενη θέληση των πολλών, γιατί κίνητρο των πράξεών τους είναι η ιδιοτέλεια, ο εγωιστικός ατομισμός και ο υλικός ωφελιμισμός, ιδιότητες εκείνων που δεν σκοπεύουν σε υπέρτερο ιδανικό. Συναίνομε στη θέληση των εκλεκτών δημιουργών, γιατί υπεράνω του ατομικού τους πεπρωμένου έταξαν τον πολιτιστικό τους προορισμό. Έτσι νοηματοδοτούμε τη ζωή μ' ένα δημιουργικό ιδανικό. Ακόμη, αρνούμαστε τη θέληση των πολλών γιατί δεν πιστεύουμε ότι το δίκαιο και η αλήθεια είναι με το μέρος τους μόνο και μόνο γιατί είναι πολλοί. Το δίκαιο το ορίζουν οι εκλεκτοί δημιουργοί σύμφωνα με τις υπέρτερες και δυνατές αρετές τους και αυτοί ακριβώς γράφουν την ιστορία κατά τα πρότυπα της ηρωικής τους ζωής.

3. Η *Iστορία* δεν είναι δημιουργήμα καμμιάς οικονομικής και κοινωνικής αναγκαιότητας, αλλά ούτε και μεγάλων ιδεών. Η *Iστορία* είναι το δημιουργήμα της βουλητικής ενέργειας και του ζωτικού αισθήματος των εκλεκτών Δημιουργών.

4. Αρνούμαστε τη θέληση των πολλών, γιατί θέλουμε να υπερσπίσουμε τις αιώνιες πολιτιστικές μας αξίες και αρετές ενώ αυτοί αγαπούν και υπερασπίζουν μόνο την καλοπέραση, τον υλικό πλούτο τους και τους δημοκόπους που κολακεύουν τα χαμερπή ένστικτά τους. Εμείς ζητούμε τον αγώνα γιατί αισθανόμαστε ότι μας περιμένει μια αποστολή. Οι αστοί ζητούν απλώς την ησυχία τους. Δεν υπάρχει λοιπόν τίποτε κοινό μεταξύ μας.

5. Αρνούμαστε τη δημοκρατία τους που ευνοεί και ενθαρρύνει την άσκοπη και εγωιστική συσσώρευση υλικού πλούτου, γιατί εμείς ζητούμε τον αγώνα για την πολιτιστική μας αναγέννηση. Οι δημοκράτες μας υπόσχονται υλική ευημερία, πλούτο, ειρήνη, ισότητα, ευτυχία, άνεση, γαλήνη, καλοπέραση. Μα ποιός τους γύρεψε τούτες τις ισοπεδωμένες «αρετές» των κοπαδιών; Ποιός άλλος εκτός απ' τον κουρασμένο μαζάνθρωπο έκαμε ποτέ σκοπό ζωής τον υλικό ωφελιμισμό, την μακαριότητα και τη γαλήνη; Όμως εμάς δεν μας αγγίζουν τα ευτελή όνειρα των μαζάνθρωπων καθώς ερχόμαστε από ένα φωτεινό παρελθόν. Φροντίδα μας δεν είναι η ισότητα, η ειρήνη, η ευτυχία και η ευμάρεια.

6. Εμείς κηρύσσουμε μια *ΠΙΣΤΗ* σε υπέρτερα ιδανικά, θέλουμε να βιώσουμε τη ζωή εντατικά, γυρεύουμε την διαίγεια των υψηλών κορυφών, εξακοντίζουμε την πρόκλησή μας στ' αστέρια, πολεμάμε τους θεούς και μας θέλγει ο πόνος της Δημιουργίας! Τους χαρίζουμε λοιπόν αυτές τις αρετές των νεκρών, που περιγράφουν μια ζωή ταυτισμένη σχεδόν με δ, τι είναι θάνατος. Ειρήνη είναι το τέλμα και ο

τάφος του κουρασμένου μαζάνθρωπου, πόλεμος είναι ο διάκοσμος του εκλεκτού Δημιουργού. Τίποτε στον κόσμο δεν είναι ειρήνη, ακόμα ούτε ο ίδιος ο θάνατος. 'Οχι! δεν βολευόμαστε μέσα στα ψεύτικα πήλινα καλούπια τους, που νόθεψαν με την απατηλή λάμψη τους τη φυσική μας ζωή. Τα επιστρέφουμε με αηδία και περιφρόνηση. Αγώνα, πόλεμο ζητάμε για να ορθώσουμε ξανά τα πεσμένα μας ιδανικά. Εμείς οι «βάρβαροι», Εμείς οι εκπολιτιστές, που θέλουμε να ξανανοίσουμε στην πρώτη του μυστική αθωότητα τον Κόσμο.

5.4 1. Οι δυνάστες μας, μας υπόσχονται ελευθερία. Μπορούμε να κάνουμε δ, τι θέλουμε λένε, με μοναδική προϋπόθεση να παραμένουμε δημοκράτες. Ναι, γιατί αυτή ακριβώς είναι η σκλαβιά μας, αυτός είναι ακριβώς ο απαγορευμένος καρπός. Η ασύδοτη πολιτική ελευθερία είναι η σειρήνα τους. 'Οσο πιο πολύ είμαστε ελεύθεροι, τόσο περισσότερο υποδούλωνόμαστε στα δεσμά τους, γιατί όσο πιο ελεύθεροι είμαστε, τόσο ο μαζάνθρωπος θριαμβεύει. Ελεύθερος είναι μόνο όποιος δεν έχει κανένα ιστορικό προορισμό. Όμως, εμπρός από εμάς, υψώνεται περίλαμπρος ο πολιτισμός μας. Κι ο σκοπός, η παλινόρθωση των εκπεσμένων μας αξιών, χαράσσει μια πορεία που καταλύει την ελευθερία τους. Δεν θέλουμε την ελευθερία τους, ακριβώς γιατί αρνούμαστε τη δημοκρατία τους. Εμείς είμαστε οι εκλεκτοί υπερασπιστές του αρχέγονου πολιτισμού μας. Γι' αυτό είμαστε αντιδημοκράτες και αντιφιλελεύθεροι.

2. Αν γι' αυτούς ελευθερία είναι το άσκοπο, αντιφυσικό, αντιπολιτιστικό και εγωιστικό δίκαιωμα του να κάνει κανείς δ, τι θέλει χωρίς να «βλάπτει» τους άλλους, για μας ελευθερία είναι το βαρύ καθήκον να υπερασπίζουμε και να προάγουμε την πολιτιστική μας δημιουργία και πιο πολύ ελευθερία μας είναι η γνώση και η συνειδητοποίηση αυτού του καθήκοντος. Αυτή ακριβώς την ελευθερία, οι δημοκράτες μας την αρνούνται.

3. Ελευθερία τους είναι η αγοραία ελευθερία του ανώνυμου κοπαδίου των καταναλωτών ενός Super Market. Μυριάδες εμπορευμάτων διαφημίζονται σ' δλούς τους τόνους υπό μορφήν αχρήστων υλικών αγαθών κι αυτοί αισθάνονται τόσο πιο ελεύθεροι κι αποδεκτοί από το σύστημα όσο περισσότερα από τα προσφερόμενα είδη αγοράζουν προς κατανάλωση.

4. Ελευθερία μας είναι η ενσυνείδητη αποδοχή της πειθαρχίας στα πλαίσια της εθνικολαϊκής κοινότητας, δηλαδή της εθνικοσοσιαλιστικής πολιτείας χάριν ενός υπέρτερου ιδανικού που συνενώνει τις δημιουργικές μας δυνάμεις σε κοινή προοπτική, προσανατολίζει και νοηματοδοτεί τη ζωή μας και υπερβαίνει το ατομικό μας πεπρωμένο. Το ιδανικό αυτό είναι η προάσπιση και η προαγωγή της ιδιαίτερης πολιτιστικής κληρονομιάς και δημιουργίας μας, μέσα στο χρόνο.

5.5 1. Κάτω από αυτό το πρίσμα μπορούμε να διαιρέσουμε τις πολιτικές δυνάμεις στην Ευρώπη σήμερα σε δύο ομάδες: στα αστικά κόμματα, που υπηρετούν τη δημοκρατία και τον φορέα της, τον καπιταλισμό και στα κομμουνιστικά, που ως εκπρόσωποι του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, είναι ανδρείκελα του ρωσικού μπολσεβικισμού ή συναφείς μαρξιστικές αποφύσεις. Οι μεταξύ αυτών των σχηματισμών κείμενες πολιτικές παραφυάδες εκτείνονται μεταξύ αμελητέου και ουτοπικού.

2. Τα πολιτικά άρματα των δύο δυναστών της Ευρώπης είναι άρτια κατασκευασμένα και σύρουν με ακρίβεια και υπολογισμό πίσω τους, τους λαούς της. Και κοινός ηνίοχος των δύο αρμάτων ο δύσοσμος εβραίος άλλη μια φορά πολιτικός κυρίαρχος.

3. Η Ευρώπη δεν έχει περιθώρια επιλογής. Ο καθένας από τους λαούς της είναι αδύνατον να πολεμήσῃ μόνος του τον δυνάστη. Η δομή του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος έχει προβλέψει κάθε τέτοια αντίδραση και θα την συντρίψει.

4. Μια νέα εθνικοσοσιαλιστική σταυροφορία της Ενωμένης Ευρώπης, με δυνατούς και εκλεκτούς υπερασπιστές απ' όλη την Ευρωπαϊκή Γη, είναι ό, τι μας μένει να πραγματώσουμε. Μια νέα γενιά μαχητών και οραματιστών που περιφρονούν τις κούφιες αξίες του σημερινού πολιτικού κατεστημένου και αφηφούν τις προκλήσεις του, αυτήν πρέπει να ανδρώσουμε.

5. Και η Ελλάδα, το πολιτικό πρόβλημα της οποίας είναι οξύτατο όπως πάντα λόγω της γεωστρατηγικής της θέσεως, που την έταξε φρουρό του πολιτισμού από την εξ ανατολών και βορρά επιβουλή, καλείται να ξαναδώσει πρώτη το παρόν, απόστολος και ενσαρκωτής στους δύσκολους καιρούς μας του υπέροχου αρχέγονου ομηρικού προτύπου ζωής, κληρονομιά του οποίου είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός.

VI

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΔΥΝΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

6.1 1. Η οικονομική κατοχή της Ευρώπης είναι περισσότερο προφανής από την πολιτική. Μια Γη, που παρ' όλες τις προσπάθειές της δεν κατόρθωσε να εξασφαλίσῃ τις φυσικές πλουτοπαραγωγικές πηγές που της έλειπαν, μια Γη που δεν κατόρθωσε να λύσῃ το πρόβλημα της ενεργειακής της ανεπάρκειας, μετά την ήττα του Β' παγκοσμίου πολέμου, βρέθηκε οικονομικά κατεστραμμένη και με το μόνο εφόδιο της, την υψηλή τεχνολογία της, που αποτελούσε άλλωστε έκφανση του Πολιτισμού της, λεηλατημένο από τους νέους δυνάστες της.

2. Η κλεμμένη τεχνολογία της Ευρώπης ήταν το υπόβαθρο της τεχνολογικής και οικονομικής αναπτύξεως της Αμερικής και της Ρωσίας μετά τον πόλεμο.

3. Έτσι η Γη μας, ήταν μοιραίο να συρθή στο οικονομικό άρμα των νέων μεγάλων δυνάμεων και μοιρασμένη στα δύο, να υπηρετήσῃ τα τερατώδη οικονομικά συστήματα που ανέπτυξαν μεταπολεμικά ο καπιταλισμός και ο σοσιαλισμός και τα οποία υποδούλωσαν τους ευρωπαϊκούς λαούς.

4. Ο άνθρωπος της Ευρώπης σήμερα αντί να αναζητά τις ρίζες του και τον πολιτιστικό του προορισμό με την επιστροφή του στις παραδοσιακές κοινωνίες του Αρίου, συνθλίβεται καταντώντας μηχανικό εξάρτημα της παραγωγής και της κατανάλωσης, ανάμεσα στις συμπληγάδες δύο παρανοϊκών όσο και αντιφυσικών συστημάτων, που χωρίς μέτρο και ηθικούς φραγμούς, κατασπαράσσουν την ανθρώπινη υπόσταση, υποδουλώνοντας την στην άτεγκτη κυριαρχία ενός αντιπολιτιστικού δόγματος. Του δόγματος της αναγωγής της οικονομίας σε πρωταρχικό ρυθμιστικό παράγοντα της κοινωνικής ζωής και της ιστορικής εξελίξεως. Η άποψη ότι οι νόμοι της οικονομίας διέπουν νομοτελειακά την κοινωνική και ιστορική μας ζωή, αναγορεύτηκε σε αξιώμα απόλυτης ισχύος, το οποίο επινόησε ο σατανικός Εβραίος για να διαβρώσῃ τον πολιτισμό και να στερεώσῃ την κυριαρχία του.

5. Η σημερινή οικονομία της Ευρώπης είναι ένας απλός δορυφόρος της οικονομίας της Αμερικής αφ' ενός και της Ρωσίας αφ' ετέρου. Κράτη μεγάλα και δυνατοί λαοί παραπαίουν εξαρτημένοι από μία οικονομική ολιγαρχία, που μπορεί να είναι ιδιωτική ή κρατική και που είτε υπό τη μία είτε υπό την άλλη της μορφή είναι έμμεσα με τη σειρά της υποχείριο του Εβραίου.

6.2 1. Αρνούμαστε την καπιταλιστική δομή της οικονομίας, διότι καταξιώνει την κυριαρχία μιας ιδιωτικής διεθνιστικής οικονομικής ολιγαρχίας, που ρυθμίζει τη ζωή των λαών κατά τα υλικά συμφέροντά της, τα οποία στην πραγματικότητα είναι τα συμφέροντα αυτού που επινόησε το σημερινό οικονομικό σύστημα, δηλαδή του Εβραίου υπάνθρωπου.

2. Αλλά κυρίως αρνούμαστε την καπιταλιστική οικονομία, διότι καλλιέργησε στον άνθρωπο της σημερινής κοινωνίας, την καταναλωτική υστερία και την ακόρεστη δίψα του υλικού κέρδους, την παράλογη μανία συσσωρεύσεως υλικού πλούτου με οποιοδήποτε αντάλλαγμα και τον εγωιστικό ωφελιμισμό.

3. Αρνούμαστε τον καπιταλισμό διότι με αυτόν τον τρόπο επέβαλε την άνιση και άδικη κατανομή των υλικών αγαθών και γιατί θέσπισε σαν μέτρο της ποιότητας ζωής του ανθρώπου, κατά τρόπο αιθαίρετο, αντιφυσικό και αντιπολιτιστικό, την ποσότητα της κατανάλωσης. Προήγαγε δηλαδή όλες εκείνες τις αντιπολιτιστικές και παρακμιακές απαξίες, που απέκουψαν τον άνθρωπο από το πολιτιστικό του παρελθόν και νόθεψαν τη δημιουργική ζωή του.

6.3 1. Αρνούμαστε παράλληλα τη σοσιαλιστική παραφυάδα του σημερινού οικονομικού κατεστημένου που δεσπόζει στην Ανατολική Ευρώπη, διότι καταξιώνει την κυριαρχία μιας κρατικής οικονομικής εξουσίας, που διαχειρίζεται την Εθνική Οικονομία ανάλογα με τα πολιτικά συμφέροντα του Σοβιετικού επεκτατισμού. Η σοσιαλιστική αντίληψη σύμφωνα με τη μαρξιστική ορθοδοξία, αναγορεύει το οικονομικό δόγμα σε απόλυτο ρυθμιστή της ιστορικής εξελίξεως, απογιμνώνοντας τον άνθρωπο από τον ιστορικό του ρόλο. Έτσι, τον υποβιβάζει σε μηχανικό γρανάζι της παραγωγικής διαδικασίας και σε άβουλο άθυρμα μιας ιστορικής νομοτέλειας, υφαίνοντας μια αυστηρά αιτιοκρατική και μεσσιανική αντίληψη του κόσμου, βασισμένη στα εβραϊκά πρότυπα ζωής.

2. Αρνούμαστε όμως προπάντων τη μαρξιστική αντίληψη της οικονομίας, διότι υποδουλώνει τον άνθρωπο που είναι ο δημιουργός του πολιτισμού στο ζυγό των παραγωγικών σχέσεων, κι έτσι τον εξισώνει μ' ένα ιστορικό δούλο. Θεωρεί όλους τους ανθρώπους ομοειδείς ανώνυμους εργάτες στην υπηρεσία του δόγματος και τους ισοπεδώνει με την υπόσχεση ενός ψεύτικου και αντιφυσικού μελλοντικού επίγειου υλικού παράδεισου. Έτσι, δεσμεύει τις δημιουργικές τους δυνάμεις σ' ένα αντιπολιτιστικό χωνευτήρι παραγωγής μαζανθρώπων που ονομάζει αναπόδραστη νομοτέλεια των κοινωνικών φαινομένων και εσωτερική αναγκαιότητα της Ιστορίας. Και όλα αυτά, προς δόξαν ενός αμφίβολου υλικού ωφελιμισμού, που διαφέρει από τον αντίστοιχο καπιταλιστικό μόνο γιατί είναι λιγότερο απτός,

η πραγμάτωση του τοποθετείται μακρύτερα και αόριστα μέσα στο χρόνο κι έτσι φαντάζει πιο δίκαιος, είναι όμως το ίδιο αντιφυσικός και αντιπολιτιστικός μ' εκείνον.

6.4 1. Επί πλέον ο λεγόμενος υπαρκτός σοσιαλισμός των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, είναι ένα έμπρακτα ξεπερασμένο οικονομικό σύστημα, αφού παρά τις προβλέψεις του, απέτυχε να εξασφαλίσῃ στους ανατολικούς λαούς ένα ανεκτό βιοτικό επίπεδο, συνθλίβοντας στους δύσκαμπτους βραχίονες της γραφειοκρατικής του δομής κάθε δημιουργική προσπάθεια που απέβλεπε στην βελτίωση των υλικών όρων ζωής τους. Έτσι λοιπόν αντί να ανορθώσει σύμφωνα με τις επαγγελίες του τις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις, κατόρθωσε σε λίγα χρόνια απλώς να εξαφανίσει τις ανθηρότερες και να δημιουργήσῃ στη θέση τους μια ευημερούσα ολιγαρχία του κόμματος.

2. Το χειρότερο όμως είναι, ότι οδήγησε τις καχεκτικές Ανατολικές Οικονομίες στην εξάρτηση, το έλεος και την αρπακτική αγκάλη των ληστρικών Δυτικών Τραπεζικών συνασπισμών και του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, που ανέλαβε να τις στηρίξει με δική του χρηματοδότηση. Έτσι, το παντοδύναμο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο που ελέγχεται από τους Εβραίους, απέκτησε τη δυνατότητα να κατευθύνη κατά τα συμφέροντα και τους σκοπούς του το παγκόσμιο πολιτικό παιγνίδι, αφού ελέγχει πλέον το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, Δυτικό και Ανατολικό.

6.5 1. Απέναντι σ' αυτή τη σχιζοφρενική δομή του οικονομικού κατεστημένου των καιρών μας, ο εθνικοσοσιαλισμός αντιπαράτασσει το αιώνιο πρότυπο ζωής του, που τοποθετεί την οικονομία στη σωστή της διάσταση έναντι της ιστορικής εξελίξεως. Ο Εθνικοσοσιαλισμός αναγνωρίζει στην οικονομία δευτερεύοντα ρόλο και δεν περιλαμβάνει τις αρχές και τους σκοπούς της στις αξίες που προήγαγαν την πολιτιστική δημιουργία. Η οικονομία δεν ήταν τίποτε άλλο για τον ευρωπαϊο Δημιουργό παρά η σε κάθε ιστορική περίοδο αρμόζουσα μέθοδος για την εξοικονόμηση των προς το ζήν αγαθών. Ο δίκαιος καταμερισμός των αγαθών αυτών, ήταν αποτέλεσμα μιας υψηλοτέρου βαθμού συνειδητοποίησεως του πολιτιστικού προορισμού του Αρίου Ανθρώπου, απλή εφαρμογή της οποίας αποτελεί η οικονομία, ώστε να επιτελείται σωστά στην πράξη αυτός ο καταμερισμός. Η δίκαιη κατανομή των υλικών αγαθών, αποτελεί για τον Άριο Δημιουργό αυτονόητη προϋπόθεση, ώστε να βαδίση προς την πολιτιστική του καταξίωση κι έτσι δεν του χρειάζεται η βίαιη επιβολή αυτής της αντιλήψεως μέσα στην Ιστορία, διότι την εννοεί ο μαρξισμός.

2. Άλλωστε ο Ευρωπαϊος δημιουργός ήταν πάντοτε λιτός αγωνιστής και ακούραστος ιδαλγός της περιπέτειας, που ποτέ δεν συγκι-

νήθηκε ιδιαίτερα από τα υλικά αγαθά στην μακραίωνα πολιτιστική του πορεία, έχοντας συνεκτικό δεσμό με τον κοινωνικό του περίγυρο, ένα βαθειά ριζωμένο εθνικό αίσθημα, που του ενέπνεε συντροφικότητα και ομοψυχία, εν αντιθέσει με τον μαζάνθρωπο, τον σύγχρονο θιασώτη του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού, που είχε πάντα σαν αυτοσκοπό ένα άπληστο υλικό ωφελιμισμό και υπήρξε πάντα αποξενωμένος από τη συλλογική ζωή της λαϊκής κοινότητας.

3. *Η οικονομία για τον Ευρωπαϊό ήταν πάντοτε μέσο εξοικονομήσεως των προς το ζην ως ότου ο πανούργος Εβραίος του δίδαξε υστερόβουλα πως να τη χρησιμοποιεί για να κερδίζει. Κι από τότε το αθόρυβο χαμόγελο του 'Αριου Δημιουργού έσβησε στα χείλη του. Και ο ίδιος κατάντησε δούλος της οικονομίας και κατ' επέκτασιν δούλος του εκπορνευτού της, δηλαδή του Εβραίου. Συνεπώς ο αμελλικτος αγώνας μας εναντίον του, είναι η δίκαιη άμυνα εκμεταλλευόμενου προς εκμεταλλευτή.*

6.6 1. Έτσι είναι φανερό ότι το οικονομικό πρόβλημα, όπως επίσης και το συνδεδεμένο με αυτό κοινωνικό πρόβλημα της σημερινής Ευρώπης δεν λύνεται με τη μεταβολή της δομής του οικονομικού συστήματος από καπιταλιστικό σε σοσιαλιστικό ή αντίστροφα, άλλωστε στην πραγματικότητα το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα είναι μόνο ένα. Δεν λύνεται καν με την επινόηση ενός νέου οικονομικού συστήματος, παρά μόνο με την ανάτερη συνειδητοποίηση και παραδοχή του πολιτιστικού προορισμού του Ευρωπαϊου ανθρώπου και την αποτοξίνωσή του από το δηλητήριο του εκφυλισμένου εβραϊκού τρόπου ζωής.

2. Σήμερα, το οικονομικό πρόβλημα της Ευρώπης είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το πολιτικό. 'Ενα πανευρωπαϊκό εθνικοσοσιαλιστικό μέτωπο θα είχε ξεκάθαρη και σαφή θέση, που θα συνέβαλε στην επίλυση του προβλήματος αυτού. Πρωτίστως θα προσέβλεπε στη σύμπραξη όλων των Ευρωπαϊκών οικονομικών δυνάμεων που σήμερα είναι ανταγωνιστικές και μάλιστα θα επέβαλε με ριζοσπαστικό αγώνα την θυσία των επί μέρους συμφερόντων, τόσο ιδιωτικών όσο και κρατικών και θα κατέλευτη την παντοκρατορία των οικονομικών συνασπισμών, χάριν του κοινού ιδανικού που είναι η αποτίναξη του καπιταλιστικού και σοσιαλιστικού ζυγού, η παλινόρθωση των εκπεσμένων Αξιών και η νέα κραταιή πορεία της Ευρώπης στα ίχνη της πολιτιστικής της δημιουργίας. Ταυτόχρονα, θα εξασφάλιζε αυτάρκεια ενεργειακών πηγών με αποφασιστική πολιτική στροφή προς τους Αραβες συνενώνοντας τις δυνάμεις της στον κοινό αγώνα κατά του Εβραίου δυνάστη.

VII

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΝΟΥΚΛΑΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ

7.1 1. Μία άλλη όψη της κατοχής της Ευρώπης από τα αντιπολιτιστικά ρεύματα του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού σήμερα, καθρεπτίζεται στις εκδηλώσεις της κοινωνικής μας ζωής.

2. Στη Δυτική Ευρώπη ο τρόπος ζωής που έχει επιβάλει ο καπιταλισμός με τα ψευτικά είδωλά του είναι οριστικά κυρίαρχος. Τα διακριτικά του γνωρίσματα είναι γνωστά και χαρακτηρίζουν την αστική κοινωνία μας.

3. 'Ακρατος υλικός ωφελιμισμός και αναγόρευση της ολοένα αυξανόμενης υλικής ευμάρειας σε αυτοσκοπό. Αποθέωση του ατομισμού και του ιδιοτελούς εγωισμού και αγχωτική επιδίωξη του υλικού κέρδους με κάθε μέσο.

Υπερκαταναλωτική υστερία σαν πρότυπο κοινωνικής συμπεριφοράς.

Αποτίμηση της οποιασδήποτε κατεστημένης Αξίας με μέτρο το χρήμα, τον νέο θέο των κοινωνιών μας.

4. Ευκαιριακή αντίληψη της ζωής, χωρίς προορισμό και υπέρτερη πολιτιστική προοπτική, έξαρση της νωθρότητας, της μαλθακότητας, της παθητικότητας και της αδιαφορίας προς τον κοινωνικό περίγυρο.

'Αρνηση της αγωνιστικής αντιλήψεως της ζωής, που θέλει τον δημιουργόν' αγωνίζεται πολύ και να προσδοκά μικρό όφελος, αντίληψη που είναι σύμφωνη με τη φύση και χλευασμός των υπέρτερων βιολογικών ενστίκτων και αρετών.

5. Ροπή προς την υλική ευημερία και την εύκολη ζωή του παρασιτού με αντίστοιχη απαίτηση μεγιστοποιήσεως των απολαύσεων και ελαχιστοποίησεως του φυσικού μόχθου.

6. Αποξένωση του ατόμου από την συλλογική ζωή και το φυσικό περιβάλλον, αδιαφορία για τα κοινά και χαλάρωση των δεσμών του με την λαϊκή κοινότητα.

7. Απεμπόληση των δυνατών αξιών που διέπουν τις κοινωνικές σχέσεις των υγιών ανθρώπων, όπως η λιτότητα, η αληθοέπεια, η άδολη φιλία, η ευγενής άμιλλα, η δημιουργική ζωτικότητα, ο κοινωνικός ζήλος και η τιμή, με αντίστοιχη έξαρση της απληστίας, της οπατάλης, της υποκρισίας, του φθόνου, του αθέμιτου ανταγωνισμού, της παθητικότητας, της κοινωνικής αδιαφορίας και της ατιμίας.

7.2 1. Και το σύστημα ενθαρρύνει αυτόν τον τρόπο ζωής μ' όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή του. Γιατί αυτός ο παρακμιακός τρόπος ζωής είναι το μέσο για να διαιωνίζει την κυριαρχία του. Είναι το ναρκωτικό που κρατά τον Άριο Δημιούργο στον βαθύ του λήθαργο.

2. Έτσι, ο καπιταλισμός μετέθεσε το κέντρο βάρους της ζωής μας από τον αγώνα για την αλήθεια, την αρετή και την πολιτιστική δημιουργία, στην αποθέωση της υλικής ευημερίας, της άνεσης και της χωρίς περιεχόμενο ευτυχίας.

3. Και τα αποτελέσματα στην κοινωνική εκδήλωση της ζωής μας, είναι σήμερα τραγικά. Οι εκφυλισμένοι αστοί κυριεύμενοι από την αντιφυσική μανία του κέρδους αποξενώνονται από το κοινωνικό τους περιβάλλον, απεμπολούν τις υποχρεώσεις τους και τα καθήκοντά τους έναντι της πολιτείας και βλέπουν τους συμπολίτες τους με κακυποψία και εχθρότητα, γιατί τους αντιμετωπίζουν σαν απλούς ανταγωνιστές στην αγωνιώδη προσπάθειά τους για υλικό πλουτισμό ή τους φθονούν γιατί ήδη κατέχουν περισσότερα υλικά αγαθά από εκείνους. Οι κοινωνικές τους σχέσεις είναι τυπικές, εύθραυστες και κυρίως υποκριτικές, είναι δηλαδή αλλοτριωμένες σχέσεις μαζανθρώπων, εν αντιθέσει με τις κοινωνικές σχέσεις των δημιουργών που είναι ζεστές, ειλικρινείς, εγκάρδιες κι αθώες.

7.3 1. Ποιός όμως είναι ο επιτυχημένος άνθρωπος της εποχής μας; Θαυμάστε τον.

Είναι ο ακαλαίσθητος, δύσμορφος, γλοιωδής, νευρωτικός από την έλλειψη της επαφής του με τη φύση, που ο ίδιος έχει καταστρέψει, ατσαλάκωτος φαυλεπίφαυλος, υποκριτής, ανεύθυνος γραφειοκράτης διευθυντής ή αεριτζής αετονύχης. Ο επιχειρηματίας, ο έμπορος και ο καλός υπάλληλος. Το θλιβερό ανθρωπάριο που έταξε σκοπό ζωής την αύξηση της παραγωγής, της κατανάλωσης, του τζίρου όπως την ονομάζει και φυσικά του κέρδους, μετερχόμενος για την επιτυχία του σκοπού του κάθε μέσο, θεμιτό ή αθέμιτο, κυρίως το δεύτερο. Το θλιβερό ανθρώπινο έκτρωμα που αποξένωσε την ύπαρξη από το φυσικό της περιβάλλον και την φυλάκισε μέσα στους συντελεστές της οικονομίας, της παραγωγικότητας και του κεφαλαιου. Αυτός ο σχιζοφρενής αρουραίος της παρακμής, που μέτρο της ποιότητας ζωής του έταξε τη θυσία των ανθρώπων στο οικονομικό δόγμα, την υποδούλωσή του στην ανελέητη τυραννία της θεάς μόδας, τους γλοιώδεις τρόπους του, τό αυτοκίνητο, τον καθωσπρεπισμό, την υποκρισία και το φθόνο και κυρίως την συσσώρευση πλούτου από την εκμετάλλευση ανθρώπων αλλά και χρήματος, εισπράττοντας τόκους αλλά και τους τόκους των τόκων! Αυτός ο καρεκλοκένταυρος που το σώμα του ξέχασε τη φύση του, που δεν έχει δυνατές ιδιότητες χαρακτήρος και που γι' αυτό κάθε πράξη του ανακλά την κακομοιχία και την ψυχική του μιζέρια.

7.4 1. Και τούτος ο «επιτυχημένος» άνθρωπος έχει συνάψει στα πλαίσια του συστήματος μια θαυμαστή ανακωχή με την πλειοψηφία των κοινών ανθρώπων που εργάζονται συνήθως για λογαριασμό του. Αυτοί είναι παθητικοί δέκτες των εντολών του συστήματος. Οι άνθρωποι που μοναδικό όνειρό τους είναι η σύνταξη από τα είκοσι τους χρόνια.

Αυτοί οι υπερκατανάλωτές που έμαθαν να ζητούν κάθε υλική απολαυσης χωρίς να είναι διατεθειμένοι να καταβάλουν την ελάχιστη προσπάθεια. Αυτοί οι υστερικοί ζηλωτές των ατομικών δικαιωμάτων που έχουν απεμπολήσει με φρίκη και απέχθεια κάθε καθήκον πολιτιστικό και κοινωνικό και αποφεύγουν επιμελῶς κάθε οργανωμένη κοινωνική δραστηριότητα.

2. Αυτοί οι αριστείς της ανικανότητας που βάφτισαν την δειλία τους σύνεση και τον κοινωνικό τους προορισμό καταπίεση, που θυμούνται κάθε στιγμή τα δικαιώματα που χαριστικά τους παρέσχε το σύστημα και που ποτέ δεν είναι καρπός και κατάκτηση του δικού τους μόχθου, μα αγνοούν μονίμως και συστηματικά τις υποχρεώσεις τους. Οι θιασώτες και υμητές της εύκολης και ανερμάτιστης ζωής, που δεν γεννήθηκε ποτέ στα μυαλά τους η αίσθηση της κοινωνικής τους ευθύνης, τα χαιδεμένα παιδιά του συστήματος, οι οπιομανείς της παρακμής, τα σκουλήκια του σύγχρονου κοινωνικού βάλτου, που μέσα στον ερειπωμένο συναισθηματικό τους κόσμο βασιλεύει ένα μόνο σύμπλεγμα: ο φθόνος γιατί δεν έχουν δύσα υλικά αγαθά έχει ο «επιχειρηματίας» ώστε να θεωρηθούν κι αυτοί το ίδιο επιτυχημένοι. Αυτά είναι τα πρότυπα που οι δυτικές καπιταλιστικές κοινωνίες προβάλλουν: τον επιχειρηματία, τον έμπορο και τον καλό υπάλληλο. Τρεις αφιονισμένους ανθρώπινους τύπους ανίκανους ν' αγωνιστούν για οποιαδήποτε αξιά_ αλληθινή, τους οποίους η πολιτιστική δημιουργία έχει αμετάκλητα καταδικάσει σε αφανισμό.

Σ' αυτή την εκφυλισμένη κοινωνία, τη χωρίς δημιουργική πνοή, μας ζητούν να πιστέψουμε.

7.5 1. Οι εκφυλισμένοι αστοί έχουν οριστικά καταστρέψει τη φύση γύρω τους, ώστε να την προσαρμόσουν στην δική τους εσωτερική ερείπωση. Η μόνη «ομορφιά» που λατρεύει η ψυχή τους είναι το κέρδος, ταυτίστηκαν με τον Εβραίο. Γι' αυτό προσάρμοσαν τις εξωτερικές συνθήκες ζωής τους στον διεστραμμένο τους ψυχισμό: έντυσαν τη φύση τους με τσιμέντο, έκρυψαν τον ήλιο για να μη φωτίζει την κακομοιριά τους, κατέστρεψαν με άγρια λύσσα τα δένδρα και τα βουνά. Έπνιξαν τον αέρα και τη θάλασσα με τα βρωμερά απορρίματα της ανεξέλεγκτης τεχνολογικής αναπτύξεως, χάριν της παρανοϊκής συσσωρεύσεως ολοένα και μεγαλύτερου υλικού πλούτου, αλλοτριώθηκαν, ισοπεδώθηκαν κι έγιναν παθητικοί δέκτες των εντολών του συστήματος, χάριν μιας αντιφυσικής εξασφαλίσεως

ολοένα και ευνοϊκότερων υλικών συνθηκών ζωής.

2. Χάριν της εκφυλισμένης υλικής ευημερίας των κουρασμένων αστών, ο εκλεκτός δημιουργός απώλεσε το φυσικό περιβάλλον του όπου αιώνες τώρα συνέθετε την πολιτιστική του περιπέτεια κι έχασε την ενότητά του με την Κοσμική Αρμονία. Ποτέ άλλοτε στο ιστορικό παρελθόν η φύση δεν υπέστη τέτοιο βιασμό χάριν τόσο αντιφυσικών επιδιώξεων.

3. Η φύση όμως τιμωρεί όσους την προδίδουν. Έτσι, ο εκφυλισμένος αστός κατάντησε ένα νευρωτικό δειλό ανθρωπάριο χωρίς δυνατές δημιουργικές αρετές, θλιβερό παιγνίδι του παντοδύναμου κι απρόσωπου συστήματος. Συνθλιβόμενος από την απίστευτη μοναξιά του, το ρηγματώδες ψυχικό του κενό, που μεγαλώνει μέσα του παράληλα με την αύξηση της υλικής του ευτυχίας, είναι παράσιτο της πολιτιστικής ζωής, μια περιττή και άχρηστη παρουσία πάνω στη Γη, είδος προορισμένο να αφανισθῇ.

4. Ο εκφυλισμένος αστός - δημοκράτης των καπιταλιστικών κοινωνιών είναι ένας παρηκμασμένος ανθρώπινος τύπος, που δεν δικαιώνει ιστορικά την ύπαρξή του, άρα πρέπει να εκλείψει οριστικά από τον κόσμο!

7.6 1. Μα εμείς οι εθνικοσοσιαλιστές, επίμονοι υπερασπιστές του πολιτισμού μας, αποστρέφουμε με περιφρόνηση το βλέμμα κι ορθώνουμε το δυνατό μας ανάστημα αντίμαχα στην παρακμή. Εμείς οι εκλεκτοί δημιουργοί δεν υπόκύπτουμε στις σειρήνες του διεφθαρμένου συστήματος.

2. Αρνούμαστε τον υλικό ωφελιμισμό, περιφρονούμε το υλικό κέρδος. Σαρκάζουμε την υλική ευημερία, στρέφουμε την πλάτη στην υλική ευτυχία που μας δώρισαν, γιατί ξέρουμε πως κάθε μορφής αληθινή ευτυχία είναι καρπός της δικής μας κατάκτησης.

3. Αρνούμαστε ακόμα να ενταχθούμε στα κοινωνικά περιθώρια, που είναι η τελευταία επινόηση του συστήματος για να φυλακίσει την εκχειλίζουσα ζωτική ενέργεια κοινωνικών ομάδων που δεν βολεύονται μέσα στα καλούπια του, να τις εκτονώσει πολιτικά και να τις καταστήσει ακίνδυνες, αφοπλίζοντας και ναρκώνοντας την αγωνιστική τους διάθεση, διοχετεύοντας τη σε φανταχτερά ινδάλματα ή μηδενιστικά ιδανικά.

4. Οι κοινωνίες της εποχής μας έχουν απωλέσει το μέτρο των κατεστημένων Αξιών οι οποίες αποτέλεσαν τον άξονα αναφοράς που γύρω του περιστράφηκε η πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή των λαών της Ευρώπης. Έτσι, μέσα στην τύρβη της ολοκληρωτικής ανατροπής, βρήκε πρόσφορο έδαφος για να ριζώσει το ισοπεδωτικό κήρυγμα, κάνοντας προμετωπίδα του το σύνθημα που αποθέωσε τον μαζάνθρωπο: «Κάθε τι αξίζει όσο και δ, τι δήποτε άλλο».

Όμως εμείς κραυγάζουμε με πάθος:

Αν κάθε τι αξίζει όσο δ, τι δήποτε άλλο τότε στ' αλήθεια τίποτε δεν αξίζει τίποτε κι όλα έχουν καταλυθεί! Μα εμείς ξέρουμε πως υπάρχει κάτι που αξίζει αληθινά κι αυτό είναι η υπέροχη, δυνατή βούλησή μας, το πάθος μας για τη Δημιουργία και τον πολιτισμό.

7.7 1. Το πολιτικό ιδανικό του φιλελευθερισμού είναι μια «ελεύθερη» ανταγωνιστική ζούγκλα που έχει θεό της το υλικό κέρδος, δόγμα της την οικονομία, βασιλιάδες τους δυνατούς του χρήματος και μέλη της άτομα χωρίς σκοπό ζωής και υπέρτερο πεπρωμένο, που κάθε στιγμή αλληλοσπαράσσονται με μοναδικό στόχο την απόκτηση και την ανάλωση ολοένα και περισσότερων άχρηστων υλικών αγαθών. Δηλαδή, ο φιλελευθερισμός δεν αντιπροσωπεύει στην κοινωνική πρακτική παρά το ξεπερασμένο και διαλυτικό για μια οργανωμένη κοινωνία σύστημα του «ελεύθερου» οικονομικού ανταγωνισμού των ατόμων, έσχατη επιδιώξη των οποίων είναι ο ιδιοτελής υλικός πλουτισμός εις βάρος της συνοχής και των υπέρτερων περιωμένων της Εθνικής Λαϊκής κοινότητας.

2. Το όραμα της υλικής ευμάρειας των ατόμων είναι λοιπόν το φανταχτερό ίνδαλμα του φιλελευθερισμού. Όμως ο φιλελευθερισμός έχει καταστεί στον καιρό μας ένα σύστημα ηθικά διάτρητο, όχι τόσο λόγω της κοινωνικής αδικίας την οποία συντήρησε και αναπαρήγαγε, όσο κυρίως, διότι κατόρθωσε με την υποδούλωση της κοινότητας στο οικονομικό δόγμα, να μεταλλάξει και τον ίδιο τον άνθρωπο σε αναλώσιμο είδος με ανταλλακτική αξία, αλλοτριώνοντας την προσωπικότητά του και την ηθική του συνείδηση.

3. Τέλος, συναρτημένες με την πολιτική ορολογία τόσο του φιλελευθερισμού, όσο και του μαρξισμού, είναι οι έννοιες της «δεξιάς» και της «αριστεράς» που εκφράζουν συγκεκριμένες αντιλήψεις της μιας ή της άλλης οικονομικής και κοινωνικής τάξεως. Για μας οι έννοιες αυτές είναι ξεπερασμένες και αναχρονιστικές. Γιατί ο αγώνας, σήμερα και πάντοτε, δεν διεξάγεται υπέρ ή κατά μιας τάξεως, αλλά υπέρ ή κατά της Φυλής και της Εθνικής Λαϊκής κοινότητας.

7.8 1. Για τον εθνικοσοσιαλιστή, σοσιαλισμός είναι η πεποίθηση περί υπεροχής του κοινωνικού είναι, έναντι του ατομικού εγώ, που θάλλει δημιουργικά μόνο όταν είναι ενταγμένο στους κόλπους της εθνικο-λαϊκής κοινότητας. Έτσι στην κοινωνία των ανταγωνιστικών οικονομικών συμφερόντων που είναι η απτή πραγματικότητα του καπιταλισμού και στην αταξική κοινωνία που είναι ο ουτοπικός παράδεισος του μαρξισμού, ο εθνικοσοσιαλισμός αντιτάσσει την οργανική κοινωνία των συνεργαζομένων τάξεων που συνενώνει αρμονικά τις δημιουργικές δυνάμεις ολόκληρης της εθνικο-λαϊκής κοινότητας, χάριν ενός σκοπού, που υπερβαίνει τα ιδιαίτερα υλικά συμφέροντα της κάθε τάξεως και που είναι η πολιτιστική δημιουργία του έθνους.

2. Συνεπώς στην ατομοκεντρική συνείδηση του φιλελευθερισμού και την ταξική συνείδηση του μαρξισμού, εμείς αντιτάσσουμε την εθνική συνείδηση της λαϊκής κοινότητας.

3. Για μας δεν είναι νοητή η ολοκλήρωση του ατόμου ως ανθρώπου, παρά μόνο στα πλαίσια της λαϊκής μας κοινότητας, η οποία αναπτύσσεται μέσα στους κόλπους του ιστορικού - πολιτιστικού της λίκου που είναι το έθνος, το οποίο με τη σειρά του φυτρώνει πάνω στη φυσική - βιολογική μας σπορά που λέγεται φυλή. Και τούτο, διότι κάθε άνθρωπος ανήκει πρωτίστως στο λαό του μέσω της μεταφυσικής συγγενείας του Αίματος και γι' αυτό γεννιέται κατ' αρχήν κληρονόμος μιας πολιτιστικής παραδόσεως με τις ιδιαίτερες αξίες και αρετές της και εν συνεχείᾳ οικοδομεί την ατομικότητά του πάνω σ' αυτό το φυσικό και ιστορικό θεμέλιο.

4. Έτσι, αν ολοκλήρωση του ατομικού μας Εγώ είναι η Κοσμική και Ιστορική του δικαίωση, μόνον η Φυλή ως κοιτίδα μας και μήτρα και το Έθνος ως ιστορικό της τέκνο, οριοθετούν την πολιτιστική κοίτη μέσα στην οποία εμείς θα δημιουργήσουμε. Έτσι, ο άνθρωπος στον Εθνικοσοσιαλισμό, βαδίζει προς την ατομική του ολοκλήρωση περνώντας από στάδια όπου καθίσταται διαδοχικά, πρώτα συνειδητό μέλος της εθνικής - λαϊκής κοινότητας, ύστερα λειτουργός του Εθνικού Κράτους και τέλος πολίτης - Δημιουργός της Εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας.

7.9 1. Γι' αυτό η δική μας επαναστατικότητα έχει μάτια και βλέπει, είναι καθαρή και δυνατή γιατί δεν είναι γέννημα του συστήματος. Οι ρίζες της είναι υγιείς, γιατί κείνται έξω από αυτό και βυθίζονται στην ακατάλυτη πολιτιστική μας δημιουργία απ' όπου αντλούμε την άφθαρτή μας ζωτικότητα.

2. Υπερασπίζουμε αξίες που δεν μπορούν ποτέ να εξαγορασθούν με χρήμα, αξίες που είναι ακατάλυτες. Υπερασπίζουμε την ιστορική και πολιτιστική ζωή της Φυλής μας. Και σ' όσους δυνατούς και εκλεκτούς θέλουν ν' ακολουθήσουν τον δύσκολο δρόμο μας, έχουμε πρώτα - πρώτα να τους φωνάξουμε.

3. Γίνετε λιτοί και φυσικοί στον τρόπο ζωής σας για ν' απαγγιστρωθήτε από την επιρροή του συστήματος! Αρνηθείτε την πρόκλησή του! Περιφρονείστε την απληστία του υλικού κέρδους, μόνον έτσι θα αλάσσουμε τις δομές του!

Πολεμάτε για την παλινόρθωση των εκπεσμένων αξιών του πολιτισμού μας, που δεν πουλιώνται ούτε αγοράζονται με χρήμα!

Μισείτε τον υλικό ωφελιμισμό που αμβλύνει τις δημιουργικές σας δυνάμεις!

Αγωνιστείτε για τον αγώνα!

Ξαναβρείτε τη χαμένη ενότητά σας με τη φύση! Αρνηθείτε το τοπιμέντο και τα βολικά κλουβιά όπου σαπίζετε χαυνωμένοι με συ-

ντροφιά την έγχρωμη τηλεόραση, τα απόβλητα και τη μίζερη ζωή σας, που δεν παραλλάσσει σε τίποτε από το θάνατο και λατρέψτε ξανά τον ήλιο!

4. Κάνετε μέτρο της ποιότητας ζωής σας τη δημιουργική σας δύναμη, τις δυνατές πολιτιστικές αρετές και όχι το κέρδος και την υλική ευμάρεια!

Και πάνω απ' όλα, **ΣΚΟΤΩΣΤΕ** τον Εβραίο που κουβαλάτε μέσα σας και που είναι ο αρνητικός παρακμιακός σας εαυτός, ο ανίκανος να σημασιοδοτήσει τη ζωή σας μ' ένα υπέρτερο ιδανικό. Μετά, πολεμείστε τον Εβραίο που βρίσκεται γύρω σας! Γίνετε πάλι στρατιώτες της Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Δημιουργίας!

Σ' εκείνους που θα μας ακολουθήσουν δεν υποσχόμαστε ειρήνη κι ευημερία. Πόλεμο και Δημιουργία υποσχόμαστε!

7.10 1. Στην Ανατολική Ευρώπη ο τρόπος ζωής που έχει επιβάλει ο μπολσεβικισμός είναι ακόμη θλιβερότερος. Το πρότυπο του σοσιαλιστικού ανθρώπου με το οποίο προσπάθησε να εμπνεύσῃ τον ευρωπαίο της Ανατολής ώστε να υποκαταστήσει την πολιτιστική του παράδοση κι έτσι να τον καθυποτάξει, κατέρρευσε. Και κατέρρευσε γιατί ήταν πολύ φτωχό, μίζερο και κακότεχνο, ώστε να συγκινήσει 'Αριους λαούς με τόσο πλούσιους μύθους και ιστορία γεμάτη δημιουργική ενέργεια.

2. Ο κακότροπος σοσιαλιστικός άνθρωπος, αυτός ο δούλος της παραγωγής, το άθυρμα της οικονομίας, η μαριονέττα της ιστορικής νομοτέλειας, που επινόησε η εκτρωματική μαρξιστική σκέψη με τις εβραϊκές καταβολές, αυτός ο φτηνός προφήτης ενός αντιφυσικού, ισοπεδωτικού υλικού παράδεισου, δηλαδή του κομμουνισμού, δεν ήταν ποτέ δυνατό να συγκινήσει τον τραχύ, γεμάτο τραγικό μεγαλείο και δυνατές αρετές εκλεκτό Ευρωπαίο Δημιουργό, που αιώνες τώρα με όπλο την ηρωική του βούληση έγραφε τον πολιτισμό. Σταδιακά λοιπόν ο μπολσεβικισμός, αποκαλύπτοντας την πολιτιστική του γύμνια αναγκάστηκε να φανερώσει το αληθινό του πρόσωπο προκελμένου να διατηρήσει την κυριαρχία του στους ανατολικούς λαούς. Και το πρόσωπο αυτό ήταν η στυγνή καταπίεση, η πρακτόρευση και ο απόλυτος έλεγχος των κοινωνικών δομών τους. Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι η βιασμένη στασιμότητα που παρατηρείται στην κοινωνική εξέλιξη των λαών της Ανατολικής Ευρώπης. Τις διανθρώπινες σχέσεις τις σκιάζει η φοβέρα του κατακτητού και της διεστραμμένης ιδεολογίας του. Σ' οποιαδήποτε εκδήλωση της κοινωνικής ζωής της Ανατολικής Ευρώπης, ο Ρώσος μπολσεβίκος πράκτορας έχει απελπιστικά έντονο παρόν.

3. Αποκρούοντας τη γύμνια της κοινωνικής ζωής και την πολιτιστική μίζερια στην οποία τους περιήγαγε ο μπολσεβικισμός, οι λαοί της Ανατ. Ευρώπης, όντας αποκομμένοι από τις δημιουργικές δυνα-

τότητες και τις πολιτιστικές καταβολές τους, έστρεψαν το βλέμμα στους αδελφούς τους της δύσεως για να αντλήσουν ουσιαστικότερο πρότυπο ζωής. Τί τραγωδία δώμας. Ο αστός - δημοκράτης της δύσεως ήταν ήδη πιο εκφυλισμένος από τον καταπιεσμένο εργάτη του σοσιαλισμού της Ανατολής. Δεν είχε λοιπόν άλλο πρότυπο να του εμφυσήσει, παρά την εικόνα της δικής του διεφθαρμένης κοινωνίας της υπερκατανάλωσης και της απληστίας του υλικού κέρδους.

7.11 1. 'Ετσι, τα δύο κατ' ὄψη ανταγωνιστικά συστήματα του φιλελευθερισμού, και του μαρξισμού με τα ψεύτικά τους οράματα και την καταπίεσή τους, επέδρασαν με τον ίδιο τρόπο πάνω στον αποκομμένο από τις πολιτιστικές του ρίζες σημερινό άνθρωπο της Ευρώπης και τον κατάντησαν ένα αντιφυσικό, διεστραμμένο και παρακμιακό τύπο χωρίς ιστορικό προορισμό και υπέρτερα ιδανικά, που παραπαίει ανάμεσα στην απληστία του υλικού κέρδους και την αντιπολιτιστική μαλθακότητα που του χαρίζει η ευμάρεια και η με κάθε μέσο επιδίωξή της.

IIX

Ο ΑΡΙΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

8.1 1. Πέρα δώμας από την πολιτική, οικονομική και κοινωνική κατοχή, το τραγικότερο σύμπτωμα της ευρωπαϊκής παρακμής του μεταπολέμου ήταν ο χωρίς φραγμούς πλέον πολιτιστικός εκφυλισμός, τα σημάδια του οποίου ήσαν ήδη έκδηλα στη γη μας από τον καιρό που τα δύο νεαρά τερατογεννήματα του Ευρωπαϊκού πνεύματος, οι δύο εκφυλιστικές εκτροπές του, ο φιλελευθερισμός και ο μαρξισμός είχαν αρχίσει το διαβρωτικό έργο τους. Ο πολιτιστικός εκφυλισμός της Ευρώπης παρουσιάζει κυρίως τέσσερις όψεις:

2. Τον βιολογικό εκφυλισμό, τον ηθικό εκπεσμό, την διανοητική παράκρουση και πνευματική εξαθλίωση και τέλος την εκτρωματική αισθητική διαστρέβλωση.

3. Αιτία αυτής της παρακμής είναι ο εξοβελισμός από τον τρόπο ζωής του σημερινού ευρωπαίου ανθρώπου των αντιστοίχων αξιών που δημιούργησε στην ιστορική του πορεία ο πολιτισμός της Αρίας Φυλής και η βίαιη επιβολή του εβραϊκού προτύπου ζωής.

8.2 1. Τί είναι δώμας ο πολιτισμός της Αρίας Φυλής; Είναι το έργο που παρήγαγε η συνολική κοσμοθεωρητική στάση των Αρίων Λαών όντας το απόσταγμα του ιδιαίτερου φυλετικού τους αρχετύπου, με τις υπέρτερες βιολογικές αρετές, κατά τη διαδρομή της μέσα στον χρόνο. Αυτή η κοσμοθεωρητική στάση, σφυρηλάτησε ένα χαρακτηριστικό τρόπο ζωής στο πέρασμα των αιώνων που ενσαρκώνεται στην Ιστορική ζωή του Αρίου ανθρώπου. Στον έντονο και πλούσιο ψυχισμό του Αρίου ανθίζει η ηρωική του βούληση, η λατρεία του κάλλους, η ασύγαστη λαχτάρα της Γνώσεως, ο πόνος της Δημιουργίας, ο αιώνιος πόνος της περιπέτειας, της δύναμης και της κυριαρχίας. Ανθίζει δηλαδή ο 'Έρωτας του Κόσμου.'

2. Η βιοθεωρητική αυτή αντίληψη του Αρίου, αποκρυσταλλώθηκε με το πέρασμα των καιρών σε ορισμένες αρχές που διέπουν τη ζωή του. Οι αρχές αυτές είναι διαχρονικές, ακατάλυτες και αναλλοίωτες, γιατί χαράσσουν και οριοθετούν την κοίτη μέσα στην οποία αυτός ο τρόπος ζωής εκτυλίσσεται και δημιουργεί πολιτισμό αιώνες τώρα. Αυτές οι αναλλοίωτες παραδοσιακές αρχές είναι οι πολιτιστικές αξίες που στηρίζουν το 'Αριο πολιτιστικό οικοδόμημα. Έτσι λοιπόν, οι παραδοσιακές πολιτιστικές Αξίες δεν είναι διανοητικά και ιδεαλιστικά κατασκευάσματα ούτε ηθικά διδάγματα. Είναι δυνατά

βιώματα που κρυσταλλώθηκαν κατά την Ιστορική Δράση του Αρίου Δημιουργού, δηλαδή κατά την βουλητική, αισθηματική και διανοητική του ενέργεια μέσα στο Ιστορικό Γίγνεσθαι, απτές εκδηλώσεις του φυλετικού του αρχετύπου.

3. Πού όμως έχει την αφετηρία της η πολιτιστική δημιουργία της Αρίας Φυλής, ποιό εναγώνιο θεμελιώδες ερώτημα, ποιός αρχέγονος Έρως, έθελε την ανήσυχη και δυνατή φύση του Αρίου ώστε να αποκτήσει συνείδηση του Κόσμου; Για μας το θεμελιώδες ερώτημα που ο Άριος Ανθρωπος έθεσε στον διάλογό του με τον κόσμο και που το θεωρούμε σαν το πρωτεϊκό κύτταρο πολιτισμού, δεν είναι άλλο από το αρχέγονο οντολογικό ερώτημα: «Τί το ον;» ή το ισοδύναμό του: «Ποιός είναι ο λόγος της παρουσίας μου στον Κόσμο;»

4. Στο λυκαυγές του Αρίου πολιτισμού υποφύσκει ήδη η μεγαλόπρεπη απάντηση: Ο λόγος της παρουσίας του Ανθρώπου στον Κόσμο είναι να γίνει δια μέσου ενός κάλλιστου και ατελεύτητου αγώνα ήρωας και ημίθεος, δηλαδή ποιητής και ποιητικός και από ημίθεος να γίνει Θεός, δηλαδή εκλεκτός Δημιουργός, δηλαδή να ερμηνεύσει, να αισθανθεί και να ορίσει τη ζωή και τον κόσμο κατά την υπέροχη βιούλησή του, να τον αναπλάσει δημιουργικά χαράσσοντάς τον με τα σημάδια της δικής του ταυτότητας, να μιλήσει τη μυστική του γλώσσα, να δεθεί μαζί του μ' ακατάλυτα δεσμά μη περιφρονώντας κανένα από τα αινίγματά του και να μεθέξει έτσι του κάλλους της Κοσμικής Αρμονίας. Κι ακόμη λόγος της παρουσίας του στον κόσμο είναι η υπεράσπιση αυτής της Υπέροχης Δημιουργίας του με πάθος ως την αιωνιότητα.

5. Την ξεχωριστή αυτή διηνεκώς εκτυλισσόμενη δημιουργία, την βαφτίσαμε Ανθρώπινο Πολιτισμό. Και τις πιο δυνατές, άφθαρτες και αναλλοίωτες εκφάνσεις της που σφυρηλάτησαν τον χαρακτήρα και τη συνείδηση του Αρίου Δημιουργού και που η φωτεινή τους ανταύγεια χαράσσει το στερέωμα της Ιστορικής μας ζωής στο βιολογικό, το διανοητικό, το ηθικό και το αισθητικό πεδίο, τις ονομάζουμε Πολιτιστικές Αξίες.

6. Δεν ξέρουμε ποια κοσμοαντίληψη ορίζει τον τρόπο ζωής άλλων φυλών πάνω στη Γη ή έξω από αυτήν. Ξέρουμε όμως πως η κοσμοθεωρητική στάση που μόλις περιγράψαμε οριοθετεί τον τρόπο ζωής της φυλής μας από τους προϊστορικούς χρόνους ίσαμε τον κατό μας. Έτσι μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα:

Είμαστε μια φυλή Δημιουργών!

7. Ο τρόπος ζωής τον οποίο υλοποίησε και ενσάρκωσε ο Άριος από τη χαραυγή της Ιστορίας ως τις μέρες μας, είναι ο τρόπος ζωής που έθρεψε και προήγαγε τον πολιτισμό κι έχει μια αδιάπτωτη συνέχεια και ενότητα μέσα στον ιστορικό χρόνο. Τα Ομηρικά Έπη, η Ελληνική Φιλοσοφία, ο Απόλλων, η Τραγωδία, ο Μέγας Αλέξαν-

δρος, ο Ιούλιος Καίσαρ, ο Πλωτίνος, η Υπατία, ο Ιουλιανός, ο Πλήθων Γερμιστός, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, η Αναγέννηση, οι Γερμανοί Φιλόσοφοι, ο Μπετόβεν, ο Μέγας Ναπολέων, ο Μέγας Φρειδερίκος, ο Κολοκοτρώνης, ο Βάγκνερ και τόσοι άλλοι, ήσαν εκδηλώσεις αυτής της ίδιας κοσμοθεωρητικής στάσης ξεχωριστών ανθρώπων και λαών που υπεράσπισαν και προήγαγαν τις πολιτιστικές αξίες.

8.3 1. Στον αιώνα μας, ο Εθνικοσοσιαλισμός, αποκάλυψε και αποθέωσε αυτό το ίδιο πρότυπο ζωής με τις τόσο μακρινές καταβολές, την επίμονη κληρονομικότητα και τις άφθαρτες ρίζες και το προσάρμοσε με τρόπο θαυμαστό στις απαιτήσεις της εποχής μας. Ο Εθνικοσοσιαλισμός στάθηκε ο πιστός υπέρμαχος της πολιτιστικής ανελίξεως κατά τον δύσκολο καιρό μας, εμφυσώντας πάλι στον κουρασμένο άνθρωπο της Ευρώπης που είχε παραδοθεί στην παρακμή του ισοπεδωτικού διεθνισμού, της μικροαστικής υλικής ευμάρειας και της φυλετικής πανσπερμίας, τις αξεπέραστες και ακατάλυτες αξίες που έθρεψαν τον Πολιτισμό.

2. Ο Εθνικοσοσιαλισμός αναγέννησε και αναβάπτισε τον κουρασμένο μαζάνθρωπο στα νάματα της πολιτιστικής παραδόσεως και τον απέδοσε ξανά στον κόσμο «ωραίο δείγμα ανθρώπου», «αισθητικό παιδί του φωτός», εραστή της Απόλλωνιας Κοσμικής Αρμονίας, ήρωα και ημίθεο.

3. Ο Εθνικοσοσιαλισμός αποτελεί σήμερα τη συνισταμένη έκφραση και την αρμονική σύνθεση όλων των επί μέρους εθνών και της εθνικής πολιτιστικής τους δημιουργίας, στον ενιαίο φυλετικό και πολιτιστικό τους φορέα: την Ευρώπη. Είναι η όψη ενός υπέροχου τρόπου ζωής που κυλά στον ποταμό της Ιστορίας δυνατός και καθαρίος άφθαρτος και κάλλιστος αιώνες τώρα, γράφοντας πολιτισμό.

4. Αν η αιγανιστική παρουσία των εθνών στον ακανθώδη στίβο της Ιστορίας είναι η επί μέρους εκδηλωση αυτού του τρόπου ζωής που σκοπεύει στην καταξίωση ενός εκάστου έθνους σαν δημιουργικού πολιτιστικού κυττάρου μέσα στο Ιστορικό Γίγνεσθαι, δια του εθνικοσοσιαλισμού, ο Άνθρωπος καταξιώνεται σαν εκλεκτός δημιουργός και πραγματοποιεί επί πλέον την Αρμονική ενότητά του με τον Κόσμο. Ο Εθνικοσοσιαλισμός, είναι λοιπόν ο δρόμος του πολιτισμού.

ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΗ. Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΙΞΙΑ ΑΙΤΙΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

9.1 1. Η σημερινή Ευρώπη έχει απεμπολήσει τις τρεις υπέρτερες βιολογικές αξίες που είναι απαραίτητες για την αδιάπτωτη ιστορική συνέχεια και ανέλιξη της πολιτιστικής ζωής του Αρίου Ανθρώπου.

2. Την σωματική και ψυχική ευρωστία και την κοινωνική ευεξία που είναι το θεμέλιο μιας υγιούς και δημιουργικής προσωπικότητος.

Την καθαρότητα του Αίματος, που κληροδοτεί από γενιά σε γενιά τα ευγενή βιολογικά χαρακτηριστικά και τον ιδιαίτερο ψυχισμό των εκλεκτών δημιουργών, βάσει των φυσικών νόμων της κληρονομικότητος.

Και πάνω απ' όλα την βιολογική Αξία της Φυλής που είναι ο γεννήτορας και διαχρονικός φορέας ολόκληρης της πολιτιστικής δημιουργίας. Εκφάνσεις της φυλετικής ψυχής είναι οι υπέρτερες βιολογικές αρετές και η αφθαρσία του αιωνίου Αίματος.

9.2 1. Όπως η εξέλιξη στη φύση προϋποθέτει την ποικιλία και τη διαφοροποίηση των ζωϊκών μορφών, έτσι και η πολιτιστική ανέλιξη προϋποθέτει την ανομοιομορφία και την ολοένα εκλεπτυνόμενη διαφοροποίηση λαών και ανθρώπων. Όμως η διαφοροποίηση αυτή βαίνει κλιμακωτά και εκλεπτύνεται εξελικτικά από το κατώτερο επίπεδο μιας ομοιόμορφης και ενιαίας ανθρωπότητας όπου αγνοούνται παντελώς οι διαφορισμοί και η ποικιλομορφία, επίπεδο που χαρακτηρίζει τον μαζάνθρωπο, προς το ανώτερο σημείο της εξατομικεύσεως, όπου ανθίζει η υπέροχη προσωπικότητα του εκλεκτού Δημιουργού. Ο πρώτος αναβαθμός σ' αυτή την κλιμάκωση έχει σοφά προβλεφθεί από την ίδια τη φύση, η οποία διέκρινε τους ανθρώπους σε φυλές, που κάθε μια έχει ιδιαίτερα ψυχοσωματικά χαρακτηριστικά για να διακρίνεται από τις άλλες. Αργότερα προβάλλει στην Αυγή της Ιστορίας μια νέα ανώτερη μορφή διαφοροποίησεως αλλά ταυτοχρόνως και κοινωνικής συμβιώσεως, που χαρακτηρίζεται από τον διαφορισμό των ανθρώπων της ίδιας φυλής, δηλαδή τη δευτερογενή διαφοροποίηση λαών κατά τα ήθη και τις παραδόσεις. Ο δεύτερος αυτός αναβαθμός στην πολιτιστική ανέλιξη είναι το Έθνος, που είναι το εξαίσιο Ιστορικό τέκνο του Ανθρώπου που παλεύει να γίνει Δημιουργός.

9.3 1. Το Έθνος είναι ο ιστορικός φορέας της ιδιαίτερης πολι-

τιστικής κληρονομιάς και δημιουργίας ενός λαού, που έχει συνειδητή ση της αδιάπτωτης συνέχειας και ενότητας της πολιτιστικής του ανελίξεως μέσα στο χρόνο. Το έθνος δηλαδή είναι ο λαός ιδωμένος όμως διαχρονικά στην ιστορική του πορεία σαν ιδιαίτερη πολιτιστική παρουσία, σαν φορέας και δημιουργός πολιτισμού.

2. Η αρμονική σύνθεση της καθ' έκαστον πολιτιστικής δημιουργίας κάθε Ευρωπαϊκού Έθνους στον ενιαίο φυλετικό και πολιτιστικό τους φορέα, αποτελεί τον πολιτισμό της Αρίας Φυλής, ο οποίος εκτυλίσσεται χιλιάδες χρόνια τώρα στη Γη των Πατέρων μας, την Ευρώπη και ο οποίος με τη σειρά του αποτελεί την ανώτερη εκδήλωση του Ανθρώπινου Πολιτισμού. Η δική μας αντίληψη για τη ζωή και τον Κόσμο μας οδηγεί στην θεώρηση, ότι τα έθνη είναι τα ζωτικότερα και δυναμικότερα κύτταρα πολιτιστικής ανελίξεως. Κι ακόμη, ότι είναι τα σημαντικότερα υποκείμενα ιστορικών πράξεων, πράγμα που αποδεικνύεται άλλωστε και από τη συσσωρευμένη ιστορική εμπειρία.

3. Κάθε νέα έκφανση του πολιτισμού γεννιέται και ακμάζει σε κάποιο έθνος, κάποια εποχή. Μέσω της Ιστορικής παρουσίας των εθνών εκδηλώνεται η πολιτιστική μας δημιουργία. Τα κραταία έθνη είναι για τον πολιτισμό, δ.τι οι δυνατές προσωπικότητες για την ιστορία.

4. Το έθνος υποφώσκει και αρχίζει να κρυσταλλώνεται στην ιστορία, τη στιγμή που μια ομάδα ανθρώπων με κοινές φυλετικές καταβολές συλλαμβάνει, συνειδητοποιεί και αποδέχεται αξίες που ξεπερνούν το επίπεδο των αναγκαίων υλικών όρων ζωής και τα ένστικτα αναπαραγωγής και αυτοσυντηρήσεως, δηλαδή δταν θέτει το οντολογικό ερώτημα: «Ποιός είναι ο λόγος της παρουσίας μου στον Κόσμο;». Τότε προβιβάζεται από αγέλη της Φύσεως σε έθνος της Ιστορίας και αγωνιζόμενη να απαντήσει στο αγωνιώδες ερώτημα δημιουργεί πολιτιστικές αξίες. Έτσι τα έθνη καταξιώνονται σε λίκνα πολιτισμού.

5. Όμως, το φως της Ιστορίας φωτίζει επιλεκτικά τις κορυφογραμμές από την επιβλητική και δυσπρόσιτη οροσειρά της διαχρονικής Πολιτιστικής Ανελίξεως του ανθρώπινου γένους, όπου φιλοξενούνται μόνο όσα από τα έθνη συνέβαλαν εξαιρετικά στο ψήλωμά της. Είναι επομένως υπέρτατο χρέος μας ο διαρκής, ανεξάντλητος Αγώνας για να συντηρήσουμε θαλλερή και μόνιμα νεανική την επίμονη παρουσία του έθνους μας στην κορυφή, αλλοιώς είναι προορισμένο να χαθεί όπως τόσα άλλα, κυλώντας λησμονημένο στις σκοτεινές κι άσημες παρυφές του Όρους της Ανθρώπινης Πολιτιστικής Δημιουργίας, όπου δεν φτάνουν οι θαλπερές, φωτεινές ακτίνες του ήλιου της Ιστορικής μας Ζωής. Η λήθη σκεπάζει τα άσημα ή εκφυλισμένα έθνη της Ιστορίας το ίδιο γοργά, όπως τις μικρές κι

άσημες πράξεις των ανθρώπων αντιπαρέχεται η συλλογική ζωή της λαϊκής κοινότητας.

6. Το έθνος, σαν θεματοφύλακας και προαγωγός μιας ιδιαίτερης πολιτιστικής δημιουργίας υπερέχει ενός εκάστου ατόμου - μέλους της εθνικής κοινωνίας διότι έχει ρίζες που βιθίζονται στο παρελθόν και κλώνους που οδεύουν στο μέλλον δηλαδή επεκτείνονται διαχρονικά μέσα στην ιστορία, εκπληρώνοντας έτσι το αίτημα για αδιάπτωτη συνέχεια και ενότητα της πολιτιστικής ζωής του λαού. Επίσης υπερέχει του ατόμου, διότι συνενώνει σ' ένα ενιαίο πολιτιστικό φορέα τον επί μέρους δυναμισμό κάθε μέλους της εθνικής κοινωνίας, ώστε να είναι δυνατή η πραγματοποίηση έργων πολιτισμού που ένα μόνο άτομο θα αδυνατούσε πρακτικά να επιτελέσει.

7. Κάθε μέλος της εθνικής - λαϊκής κοινότητας αποκτά δια του έθνους ιστορική ταυτότητα, διότι μέσω αυτού εντάσσεται ενεργά στο Ιστορικό Γίγνεσθαι κι έτσι μετέχει της Πολιτιστικής Δημιουργίας.

8. Έτσι, το έθνος είναι το φυσικό λίκνο όπου ανθίζουν τα εξαιρετικά άτομα που έχουν συνειδητοποιήσει τον πολιτιστικό τους προορισμό είναι η εξαίσια ζύμη, «το μαγερεύο» όπου πλάθονται οι εκλεκτοί άνθρωποι που θα ορίσουν τη ζωή και τον κόσμο κατά την υπέροχη βούλησή τους κι έτσι θα γίνουν τελικά Θεοί και Δημιουργοί. Το έθνος είναι το πυρωμένο αμόνι της Ιστορίας όπου σφυρηλατούνται οι Δημιουργοί. Το Έθνος είναι το πεδίο ολοκληρώσεως των εκλεκτών και ο Πολιτισμός, αυτό το εκλεκτό άνθος της ανθρώπινης προσπάθειας, γεννήθηκε από την αρμονική σύνθεση των επί μέρους εθνικών πολιτισμών σε μια ολότητα που ολόενα αναζητά την αιώνια ενότητά της με τον κόσμο.

9.4 1. Αντ' αυτής της κάθετης διαφοροποιήσεως των ανθρώπων, που είναι η φυσική και πολιτιστική τους ταξινόμηση, η σημερινή Ευρώπη της παρακμής υπό την επίδραση της Εβραϊκής διαστροφής, ευνοεί την βιασμένη οριζόντια εξίσωση των ανθρώπων, των εθνών και των φυλών. Συναντεί στον θρίαμβο του μαζάνθρωπου πάνω στον εκλεκτό δημιουργό, με την αποθέωση της δημοκρατικής ασυδοσίας. Επιτρέπει και μάλιστα ενθαρρύνει την αντιφυσική νόθευση της καθαρότητας του Αίματος του Αρίου Ανθρώπου από αλλοφύλους, συντελώντας έτσι στη δημιουργία ανθρώπων υποβαθμισμένων βιολογικά και άρα πολιτιστικά κατωτέρων. Μ' αυτό τον τρόπο εγκληματεί κατά του πολιτισμού, ευνοώντας τον αντιφυλετισμό και τη φυλετική επιμειξία.

2. Η πανσπερμία και η φυλετική ανομοιογένεια των ανθρώπων που σήμερα κατοικούν την Ευρωπαϊκή Γη, είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος αφανισμού του ήδη παραπαίοντος πολιτισμού της.

3. Η γειτνίαση, ανάμειξη και ομογενοποίηση ανίσων και ποικίλων φυλών πάνω στη γη της πολιτιστικής δημιουργίας του Αρίου,

δεν ευνοεί την πολιτιστική ανάταση δια μέσου της ανθοφορίας των εκλεκτών δημιουργών, αλλά την ισοπέδωση και την ερείπωση του πολιτισμού και τον θρίαμβο του μαζάνθρωπου, δηλαδή του απρόσωπου άνθρωπου της φυλετικής πανσπερμίας και της δημοκρατικής ασυδοσίας, αυτού του αποκτηνωμένου, παρακματικού ωφελιμιστή υπανθρώπου, που δεν έχει ιδιαίτερη φυλή, ούτε ιδιαίτερη πατρίδα, ούτε ιδιαίτερες πολιτιστικές καταβολές, είναι έρμαιο και απόρριμα της Ιστορικής Ζωής και άρα γι' αυτό δεν έχει κανένα πολιτιστικό προορισμό.

9.5 1. Είμαστε Άριοι, είμαστε μια φυλή Δημιουργών. Είμαστε αμετάκλητα φυλετιστές, πρωτίστως διότι υπακούμε στη φύση που ευνοεί τη διαφοροποίηση, την ανομοιογένεια, την ποικιλία, δηλαδή την ανομοιότητα. Όμως κάθε φυσική ανομοιότητα προβεβλημένη σε μια αξιολογική κλίμακα βιολογική, ηθική, διανοητική ή αισθητική δεν εισάγει τίποτε άλλο παρά μια ανισότητα. Έτσι, η ιεράρχηση των ειδών αλλά και των εκπροσώπων κάθε είδους είναι συστατικό στοιχείο της φύσεως κατά τον ίδιο τρόπο που η ιεράρχηση των αιώνων είναι συστατικό στοιχείο του πολιτισμού.

2. Η ισότητα, όπου συναντιέται στη Φύση, είναι μια βιασμένη κατάσταση. Η διαφύλαξη και επιβίωση των δυνατοτέρων εκπροσώπων των ειδών είναι πρόνοια της Φύσεως, όπως αντίστοιχα η επιβίωση και επικράτηση των ισχυροτέρων πολιτιστικά λαών και εθνών είναι η αυτοσυντηρησία του Πολιτισμού.

3. Είμαστε αμετάκλητα φυλετιστές, διότι υπερασπίζομενοι τη φυλετική μας καθαρότητα περιφρουρούμε την πολιτιστική μας αυτοτέλεια, από τον εκφυλισμό, την ισοπέδωση και την ερείπωση που προκαλούν σ' αυτή οι αλλόφυλες κατώτερες επιδράσεις.

4. Είμαστε τέλος αμετάκλητα φυλετιστές, γιατί η Γη της Ευρώπης είναι η γη της δικής μας πολιτιστικής περιπέτειας, η γη με την οποία δέθηκαν τα φυλετικά μας αρχέτυπα και δεν τη χαρίζουμε στην πανσπερμία των φυλών της γης, ιδιαίτερα δε, δεν τη χαρίζουμε στον εβραίο δυνάστη.

9.6 1. Αρνούμαστε με απέχθεια τον ψευδοανθρωπισμό των παρηκμασμένων κοινωνιών της σημερινής Ευρώπης, που σπεύδουν με ενθουσιασμό ν' αγκαλιάσουν την φυλετική πανσπερμία της γης και να ομογενοποιήσουν μαζί της εις βάρος του πολιτιστικού τους πεπρωμένου.

2. Αρνούμαστε τον ψευδοανθρωπισμό των εκφυλισμένων κοινωνιών μας, που οδύρονται υποκριτικά για τα πεινασμένα παιδιά που αδιάκοπα γεννούνται υποκριτικά για τα πεινασμένα παιδιά που αδιάκοπα γεννούνται οι έγχρωμοι Αφρικανοί και Ασιάτες, ενώ την ίδια στιγμή δολοφονούν αδίστακτα με τις εκτρώσεις εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά της φυλής μας που θα γίνονταν οι νέοι εκλεκτοί δημιουργοί, οι φορείς και συνεχιστές της υπέροχης πολιτιστικής

μας δημιουργίας.

3. Αντίθετα, συναντούμε στη φυλετική διαφοροποίηση, τη χωριστή φυλετική ανάπτυξη και τον φυλετικό ανθρωπισμό, τον μόνο αληθινό ανθρωπισμό, που πριν ενδιαφέρει υποκριτικά για τα πεινασμένα παιδιά της Αφρικής, ενδιαφέρεται για τη φυλετική υγεία της Λευκής Φυλής, την ευγονική και τη λύση του προβλήματος της υπογεννητικότητος που μαστίζει τους ευρωπαϊκούς Λαούς. Πράγματι, η πληθυσμιακή συρρίκνωση της Ευρώπης εγκυμονεί σοβαρότατο κίνδυνο φυλετικού και πολιτιστικού αφανισμού από τα κατακλυσμαία κύματα της ασιατικής και αφρικανικής πλημμυρίδας, την πληθυσμιακή έκρηξη της οποίας ευνοούν με τον ψευδοανθρωπισμό τους. Η λύση στο πρόβλημα του υπερπληθυσμού των Ασιατικών και Αφρικανικών χωρών δεν δίδεται με οικονομικές παροχές, αλλά με τη γενίκευση της μεθόδου της στειρόσεως που θα περιορίσει τη γεννητικότητά τους.

9.7 1. Αγωνιζόμαστε για μια Ευρώπη φυλετικά καθαρή και αρνούμαστε κατηγορηματικά την παρουσία στη γη μας αλλοφυλών εργατών που νοθεύουν και αλλοτριώνουν τις κοινωνικές μας δομές και δημιουργούν οξύτατα κοινωνικά προβλήματα, εισάγοντας ήθη ζένα προς τον Λευκό Δημιουργό καθώς και πολιτιστική παράδοση κατώτερη. Το πρόβλημα των εγχρώμων στην Ευρώπη, θα λυθῇ οριστικά και αμετάκλητα με την πλήρη απομάκρυνσή τους.

2. Οι αντιφυλετιστές μας κατηγορούν για φυλετικό μίσος. Μας αποδίδουν τη διάθεση βίαιης κατακτήσεως των πλουτοπαραγωγών πηγών των κατώτερων φυλών και εκμεταλλεύσεως του ανθρώπου δυναμικού τους. Τους απαντούμε. Δεν μισούμε κανένα γιατί η Φύση δεν γνωρίζει να μισεί. Απλώς περιφρουρούμε την πολιτιστική μας αυτοτέλεια από την εκφυλιστική επίδραση κατώτερων επιρροών σύμφωνα με όσα η Φύση επιτάσσει, σαν ελάχιστη πρόνοια πολιτιστικής αυτοσυντηρησίας. Κι ακόμα απαντούμε, πως δεν είναι οι φυλετιστές εκείνοι που εκμεταλλεύτηκαν κι εκμεταλλεύονται στυγά τον πλούτο και το ανθρώπινο δυναμικό των κατώτερων φυλών, αλλά αντίθετα, οι καπιταλιστές και οι κομμουνιστές, χάριν του πολιτικού τους ανταγωνισμού και των οικονομικών τους συμφερόντων, με το υποκριτικό πρόσχημα της διακηρυσσόμενης φυλετικής ισότητας, της επίπλαστης συμπαράστασης και τη υστερόβουλης παροχής βοήθειας προς αυτές.

3. Πιστεύουμε ότι κοινωνίες της Αμερικανικής Ήπειρου οδεύουν σε ταχύ μαρασμό και πολιτιστικό εκφυλισμό λόγω της φυλετικής επιμειξίας. Χαιρετίζουμε το μοναδικό φυλετικό κράτος της οικουμένης σήμερα, που δυστυχώς κείται εκτός Ευρώπης, τη Νότιο Αφρική. Σημειώνουμε ακόμα την αξιοπαρατήρητη φυλετική πολιτική της Ανατολικής Γερμανίας, που καίτοι υποτελής στο Σοβιετικό ζυγό,

δεν επέτρεψε την εισροή αλλοφύλων στο έδαφός της και ιδιαίτερα εβραίων. Μας ικανοποιεί δε, που το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και σε άλλα κράτη της Αν. Ευρώπης, εν αντιθέσει με την πλήρη φυλετική αποσύνθεση της Δύσεως. Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι πέρα από την υποκριτική πολιτική τους στάση, τα κράτη αυτά διατήρησαν αναλλοίωτη τη φυλετική τους ταυτότητα μεταπολεμικά.

4. Τέλος, πιστεύουμε ότι ο φυλετισμός, είναι ο μόνος αληθινός ανθρωπισμός, διότι προστατεύει τη διαφοροποίηση και τη χωριστή ανάπτυξη των φυλών όπως το ζητεί η Φύση και πάνω απ' όλα, διότι διασφαλίζει την ανελικτική πορεία της πολιτιστικής Δημιουργίας του Αρίου Ανθρώπου μέσα στην Ιστορία, πορεία που αποτέλεσε την υψηστή έκφραση και κορωνίδα του ανθρώπινου πολιτισμού.